

Torsdag den 7. april 2011

43. noterer sig anvendelsen af historisk baserede argumenter i den aktuelle debat, herunder henvisningen til antikken, som risikerer at øge spændingerne i forholdet til nabolandene og skabe ny intern splittelse;

44. opfordrer Unionens højtstående repræsentant og kommissæren med ansvar for udvidelse og nabo-skabspolitik til at formidle en aftale om navnespørgsmålet og tilbyde politisk rådgivning, med fuld respekt for den aktuelle forhandlingsprocedure og bestemmelserne i FN-chartret; anser det at finde frem til en gensidigt acceptabel løsning så hurtigt som muligt for at være en prøveballon for den fælles udenrigspolitik efter Lissabontraktaten såvel som for Unionens kapacitet til at løse længerevarende internationale tvister ved dens grænser;

45. opfordrer Rådet og Kommissionen til at overholde forpligtelserne over for tredjepartslandene og belønne fremskridtene og reformbestrebelse i de lande, der opfylder Unionens krav; bemærker, at disse landes villighed til reformer ellers kan mindske;

46. er af den opfattelse, at en yderligere forlængelse af status quo vedrørende navnespørgsmålet og andre udestående spørgsmål med nabolandene kan undergrave stabiliteten i landet og regionen og troværdigheden af udvidelsespolitikken, og opfordrer derfor alle involverede parter til at udvise velvilje, solidaritet og ansvarlighed med hensyn til at få løst de udestående spørgsmål; opfordrer i denne sammenhæng myndighederne i landet til at fremme initiativet om at etablere fælles ekspertudvalg inden for historie og uddannelse med Bulgarien og Grækenland;

*

* *

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til regeringen og parlamentet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Situationen i Elfenbenskysten

P7_TA(2011)0152

Europa-Parlamentets beslutning af 7. april 2011 om situationen i Elfenbenskysten

(2012/C 296 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Elfenbenskysten, navnlig beslutningen af 16. december 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til Bamako-erklæringen af 3. november 2000 om demokrati, menneskerettigheder og friheder i den fransksprogede verden,
- der henviser til de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd om Elfenbenskysten, navnlig resolution 1946 og 1951 (2010), resolution 1967, 1968 og 1975 (2011),
- der henviser til erklæringerne fra næstformanden/den højtstående repræsentant, Baroness Catherine Ashton, om situationen i Elfenbenskysten, og navnlig dem af 3., 10., 12., 19. marts og 1. april 2011,
- der henviser til konklusionerne om Elfenbenskysten, der blev vedtaget på Rådets (udenrigsanliggender) 3065. samling den 31. januar 2011,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0492.

Torsdag den 7. april 2011

- der henviser til Rådets afgørelse 2011/18/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 25/2011 af 14. januar 2011 om indefrysning af aktiver og udpegelse af yderligere personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger i Elfenbenskysten,
- der henviser til beslutningen, der vedtoges i Addis Abeba den 10. marts 2011 af Den Afrikanske Unions freds- og sikkerhedsråd,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæringer om Elfenbenskysten af 3. og 11. marts 2011,
- der henviser til fælleserklæringen fra medformændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, der blev offentliggjort den 18. marts 2011 om fordømmelse af vold og krænkelse af menneskerettigheder i Elfenbenskysten,
- der henviser til erklæringen fra sin formand Jerzy Buzek den 18. marts 2011 med kravet om, at al vold mod civile i Elfenbenskysten blev bragt til ophør,
- der henviser til beslutningen om situationen i Elfenbenskysten, der blev vedtaget den 25. marts 2011 i Abuja af Ecowas' stats- og regeringschefer,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 25. marts 2011 om nedsættelse af en international undersøgelseskommission til at undersøge krænkelse af menneskerettigheder i Elfenbenskysten, der har fundet sted siden præsidentvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at landet i de seneste fire måneder er sunket i en dyb politisk krise, som følge af at den siddende præsident Laurent Gbagbo nægter at afgive magten til den legitime præsident Alassane Ouattara til trods for, at han har vundet præsidentvalget i november 2010 og blev anerkendt som vinder af det internationale samfund, efter at FN havde kontrolleret resultaterne,
- B. der henviser til, at de diplomatiske bestræbelser på at finde en fredelig vej ud af det politiske dødvande efter valget, herunder dem af AU, Ecowas og Sydafrikas præsident, ikke har givet resultater,
- C. der henviser til, at kampene siden midten af februar er intensiveret både i hovedstaden og i den vestlige del af landet med alarmerende indberetninger om stigende anvendelse af tungt artilleri mod civile af styrker,
- D. der henviser til, at præsident Ouattaras republikanske styrker i de seneste dage har lanceret en omfattende offensiv, der har til formål at etablere hans autoritet, og har overtaget kontrollen med flere vigtige områder, herunder den politiske hovedstad Yamoussoukro og San Pedro - en vigtig havn for kakaoeksport, der henviser til, at styrker, der støtter Ouattara, nu er trængt ind i Abidjan, som har ført til intense kampe med styrker, der er loyale over for den tidligere præsident,
- E. der henviser til, at hundreder af menneskeliv ifølge FN-kilder er gået tabt i Elfenbenskysten siden december 2010, der henviser til, at det faktiske antal af ofre sandsynligvis er langt højere, da volden, der fandt sted i det indre af landet, ikke altid rapporteres i pressen,
- F. der henviser til, at angreb, som bevidst er rettet mod FN's fredsbevarende styrker og institutioner udgør krigsforbrydelser, der henviser til FN's mission i Elfenbenskysten (ONUCI) hele tiden har været målet for trusler og angreb fra sikkerhedsstyrker, der støtter Gbagbo, mens den tidligere præsident har anvendt en provokerende retorik med en opfordring til folk om at udøve vold mod FN-styrker og udlændinge, der befinder sig i Elfenbenskysten, der henviser til, at adskillige af FN's fredsbevarende styrker er blevet alvorligt såret eller endda dræbt,

Torsdag den 7. april 2011

- G. der henviser til, at der er blevet begået grusomheder i Elfenbenskysten, herunder tilfælde af seksuel vold, tvungne forsvindinger, udenretslige henrettelser og overdreven og vilkårlig brug af magt mod civile, som svarer til forbrydelser mod menneskeheden,
- H. der henviser til, at Elfenbenskysten i henhold til den erklæring, som landets regering fremsatte den 18. april 2003 i henhold til artikel 12, stk. 3, i Romstatutten, accepterede Den Internationale Straffedomstols (ICC's) jurisdiktion for de forbrydelser, der var begået på dets territorium efter den 19. september 2002, der henviser til, at Elfenbenskysten stadig er genstand for en forundersøgelse af ICC's anklagerens kontor,
- I. der henviser til, at respekten for retsstaten i Elfenbenskysten fortsat er blevet forværret med øgede begrænsninger for ytringsfrihed, talefrihed og medier,
- J. der henviser til, at den økonomiske situation i Elfenbenskysten er alvorligt forværret i løbet af de seneste fire måneder, idet Laurent Gbagbo har foretaget ulovlige nationaliseringer i bank- og kakao-sektoren samt vilkårlige ekspropriationer af penge og privat ejendom, der henviser til, at IMF for nylig har advaret om de alvorlige negative økonomiske konsekvenser af den nuværende situation i Elfenbenskysten for hele regionen i Vestafrika,
- K. der henviser til, at det anslås, at 1 million mennesker er blevet fordrevet som følge af et klima præget af terror, der hersker i landet, både internt og i nabolandene som f.eks. Liberia, Ghana, Togo, Mali og Guinea,
- L. der henviser til, at Kommissionen den 17. marts 2011 femdobede EU's humanitære bistand til Elfenbenskysten,
- M. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1975 (2011), som blev vedtaget enstemmigt, indtrængende opfordrer Gbagbo til at træde tilbage øjeblikkeligt og kræver, at volden mod civile øjeblikkeligt bringes til ophør, samtidig med at der indføres målrettede økonomiske og rejserelaterede sanktioner mod Gbagbo, hans hustru og tre medarbejdere,
- fordømmer forsøgene fra den tidligere præsident Gbagbo og hans tilhængere på med vold at tilrane sig det ivorianske folks vilje; gentager sin opfordring til Gbagbo om at træde tilbage og straks at overdrage magten til Alassane Ouattara; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af resolution 1975 (2011), hvori FN's Sikkerhedsråd fremsatte sin kraftigste erklæring siden begyndelsen af krisen efter valget i Elfenbenskysten, hvor Gbagbo opfordres til øjeblikkeligt at træde tilbage;
  - beklager, at der ikke er blevet fundet nogen diplomatisk løsning, herunder dem, som AU har fremsat, og at volden og den væbnede konfrontation har været et tegn på krisen efter valget;
  - påskønner kravet fra de vestafrikanske kvinder om en fredelig løsning på den politiske konflikt i Elfenbenskysten, og om at de ansvarlige for voldshandlingerne mod almindelige borgere i landet retsforfølges; beklager, at der ikke er gjort en tilstrækkelig indsats af kvindeorganisationer samt religiøse ledere og samfundsledere for at skabe internt pres og fremme mægling med henblik på en fredelig løsning på det politiske dødvande i landet;
  - minder om, at den eneste kilde til demokratisk legitimitet er almindelig valgret, og at valget af Alassane Ouattara afspejler den ivorianske befolknings suveræne vilje, opfordrer indtrængende alle ivorianske institutioner, herunder Elfenbenskystens forsvars- og sikkerhedsstyrker (FDSCI) til straks at anerkende den demokratisk valgte præsident Ouattaras og hans regerings myndighed;

Torsdag den 7. april 2011

5. fordømmer på det kraftigste optrapningen af volden i Elfenbenskysten, navnlig anvendelse af tunge våben mod civile og det deraf følgende betydelige tab af menneskeliv; udtrykker sin dybeste solidaritet med ofrene for uretfærdighederne og volden i Elfenbenskysten og med deres pårørende; understreger, at vold mod civile, herunder kvinder, børn og internationalt fordrevne personer, ikke vil blive tolereret og skal øjeblikkeligt bringes til ophør;
6. fordømmer kraftigt krænkelserne af menneskerettigheder og den humanitære folkeret, der angiveligt er begået mod civile, herunder udenretslige henrettelser og seksuel vold; bemærker, at disse handlinger ifølge FN's Sikkerhedsråd kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden; udtrykker sin faste modstand mod enhver brug af medier som tilskyndelse til had; opfordrer til ophævelse af alle restriktioner på udøvelsen af retten til ytringsfrihed; fordømmer bortførelsen af fire personer, heriblandt to EU-borgere, fra et hotel i Abidjan beliggende i et kvarter, der kontrolleres af styrker, der støtter Gbagbo, og opfordrer til deres øjeblikkelige frigivelse;
7. insisterer på, at der ikke kan være nogen straffrihed, og at der ikke bør spares på indsatsen for at identificere og retsforfølge, også på internationalt plan, alle de ansvarlige for forbrydelser mod civilbefolkningen; glæder sig i denne forbindelse over, at FN's Menneskerettighedsråd har nedsat en undersøgelseskommission; bemærker, at FN's Sikkerhedsråd har påpeget, at ICC kan træffe afgørelse om sin jurisdiktion i forbindelse med situationen i Elfenbenskysten; opfordrer alle aktører i Elfenbenskysten til at samarbejde med disse institutioner, for at retfærdigheden kan ske fyldest; opfordrer EU til at yde al den nødvendige støtte til disse undersøgelser;
8. fordømmer på det kraftigste intimidering og obstruktion, der er rettet mod ONUCI og EU;
9. glæder sig over de ekstra sanktioner, der omfatter et visumforbud og indefrysning af aktiver, som blev vedtaget af FN's Sikkerhedsråd, Den Afrikanske Union og Rådet for Den Europæiske Union for alle personer og enheder, der modsætter sig den legitime præsidents autoritet, og de beslutninger, der er truffet af Verdensbanken og Den Internationale Valutafond, som har nægtet handle med den ulovlige regering; understreger, at disse sanktioner stadig skal være i kraft, indtil de retmæssige myndigheder er vendt tilbage til magten;
10. glæder sig over, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1975 (2011) mindede om tilladelsen, der er givet til ONUCI, til at bruge alle nødvendige midler til at udføre dens mandat til at beskytte civile, herunder med henblik på at forhindre yderligere brug af tunge våben, og som gav udtryk for FN's Sikkerhedsråds fulde støtte til denne indsats; opfordrer i denne forbindelse til en hurtig og betydelig styrkelse af ONUCI's kapacitet for at sikre en effektiv beskyttelse af civile i Elfenbenskysten;
11. bemærker, at ONUCI i overensstemmelse med sit mandat allerede har truffet foranstaltninger i Abidjan for at standse brugen af tunge våben og beskytte civilbefolkningen og FN-personale med bistand fra den franske Licorne-styrke på anmodning af FN's generalsekretær;
12. glæder sig over og støtter mæglingsforsøgene i Den Afrikanske Unions og Ecowas' regi med henblik på at undgå konfrontation og gentager sine opfordringer til alle politiske kræfter i Elfenbenskysten til aktivt at støtte et fredeligt magtskifte og således undgå yderligere blodsudgydelser; udtrykker sin støtte til AU-planen for en samlet fredelig løsning på krisen, og understreger, at alle afrikanske lande skal vise sammenhold og handle på en samordnet måde, så freden kan blive genoprettet i Elfenbenskysten;
13. opfordrer præsident Ouattara til at skabe fred og national forsoning, men minder om, at der ikke er nogen forældelsesfrist for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden;
14. er dybt bekymret over den forværrede humanitære situation i Elfenbenskysten og i nabolandene, især i Liberia; opfordrer alle aktører i Elfenbenskysten til at sikre en sikker og uhindret adgang til alle dele af landet for humanitære organisationer på stedet; glæder sig over den forpligtelse, som EU har givet, som kommissær Georgieva har givet udtryk for, til at hjælpe med at løse den humanitære krise;

Torsdag den 7. april 2011

15. understreger behovet for en hurtig international politisk indsats for at løse den humanitære situation i Elfenbenskysten og forebygge en ny migrationskrise i regionen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at koordinere deres indsats med andre internationale donorer; opfordrer det internationale samfund til at opfylde tilsagnene om humanitær bistand for at imødekomme de presserende behov hos befolkningen i Elfenbenskysten og dets nabolande;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, FN's Sikkerhedsråd og FN's generalsekretær, ONUCI, Den Afrikanske Unions institutioner, Ecowas, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, medlemsstaters regeringer og Elfenbenskystens valgte præsident Alasane Ouattara.

Revisionen af den europæiske naboskabspolitik - den østlige dimension

P7_TA(2011)0153

Europa-Parlamentets beslutning af 7. april 2011 om revisionen af den europæiske naboskabspolitik - den østlige dimension

(2012/C 296 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til konklusionerne om det østlige partnerskab fra udenrigsministrenes møde den 13. december 2010,
- der henviser til sine tidligere beslutninger af 19. januar 2006 om den europæiske naboskabspolitik (ENP) ⁽¹⁾, af 15. november 2007 om styrkelse af ENP ⁽²⁾, af 6. juli 2006 om det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (ENPI) ⁽³⁾, af 5. juni 2008 om den årlige rapport fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) ⁽⁴⁾, af 19. februar 2009 om revision af ENPI ⁽⁵⁾, af 17. januar 2008 om regionalpolitisk initiativ for Sortehavsområdet ⁽⁶⁾ og af 20. januar 2011 om en EU-strategi for Sortehavet ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2010 om behovet for en EU-strategi for Sydkaukasus ⁽⁸⁾,
- der henviser til udviklingen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) siden 2004, og navnlig til Kommissionens statusrapporter om gennemførelsen heraf,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Republikken Moldova og Ukraine samt til anbefalingerne fra de parlamentariske samarbejdsudvalg med disse lande, undtagen Hviderusland,
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 15. november 2007, punkt 41, der opfordrer til oprettelse af en parlamentarisk forsamling for EU og dets østlige naboer, Euronest,
- der henviser til de handlingsplaner, der blev vedtaget i fællesskab med Armenien, Aserbajdsjan, Georgien og Moldova, og associeringsagenden med Ukraine,

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ EUT C 282 E af 6.11.2008, s. 443.

⁽³⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 760.

⁽⁴⁾ EUT C 285 E af 26.11.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 76 E af 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 64.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0193.